

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף ע"ח ע"ב

פרשת לך לך

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ע"ח ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

וּמְקַלְלֵה אָאוּר וְנִבְרָכוּ בְּךָ כָּל מְשֻׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה.

תרגום לעברית

רבי שמעון אמר, ואעשה לגוי גדול - מצד הימין. ואברכה - מצד השמאל. ואגדלה שמה - מצד האמצע. והיה ברכה - מצד של ארץ ישראל. הנה כאן כסא של ארבעה עמודים שכלם כלולים באברהם. מפאן והלאה ברכות לאחרים שנוגנים מפאן, שכתוב ואברכה מברכה. ומקללה אאר ונברכו בך כל משפחות האדמה.

טקסט הזוהר

רבי אלעזר היה יתיב קמיה דרבי שמעון אבוי, והוי עמיה רבי יהודה ורבי יצחק ורבי חזקיה. אמר ליה רבי אלעזר לרבי שמעון אבוי, האי דכתיב לך לך מארצה וממולדתה, כיון דכלהו נפקו למהה, אמאי לא אתמר ליה דכלהו יפקו. דהא אף על גב דתרח היה פלח לעבודה זרה. כיון דאתער באתערותא טב למיפק בהדיה דאברהם, וחמינן דקודשא בריה הוא אתרעי בתיובתא דחייבא ושרא למיפק אמאי לא כתיב לכו לכם, אמאי לאברהם בלחודוי לך לך.

רבי אלעזר היה יושב לפני רבי שמעון אביו, והיה עמו רבי יהודה ורבי יצחק ורבי חזקיה. אמר לו רבי אלעזר לרבי שמעון אביו, זה שכתוב לך לך מארצה וממולדתה, כיון שכלם יצאו ללכת, למה לא נאמר לו שכלם יצאו? שהרי אף על גב שתרח היה עובד לעבודה זרה, כיון שהתעורר בהתעוררות טובה לצאת עם אברהם, וראינו שהקדוש ברוך הוא מרצה מתשובת הרשעים, והתחיל לצאת, למה לא כתוב לכו לכם? למה לאברהם לבדו לך לך?

טקסט הזהיר

אמר ליה רבי שמעון, אי תימא דתרח כד נפק מאור פשדים בגין לאהדרא בתשובה הנה, לאו הכי. אלא כד נפק לאשתובא נפק, דהו כלהו בני ארעיה בעאן למקטליה. כיון דחזו דאשתובא אברהם הו אמרי ליה לתרח, אנת הוא דהוית מטעי לן באלין פסילין, ומגו דחלא דלהון נפק תרח, כיון דמטא לחרן לא נפק מתמן לבתר, דכתיב וילך אברהם כאשר דבר אליו יי וילך אתו לוט, ואילו תרח לא כתיב (כיה וילך, אלא ויצא).

תרגום לעברית

אמר לו רבי שמעון, אם תאמר שתרח, כשיצא מאור פשדים, זה היה כדי לחזור בתשובה - לא כה! אלא כשיצא, יצא להנצל, שכל בני ארצו רצו להרג אותו. כיון שראו שנצל אברהם, היו אומרים לתרח: אתה הוא שהיית מטעה אותו בפסילים הללו. ומתוך ההפחדה שלהם יצא תרח. כיון שהגיע לחרן, לא יצא משם אחר כה, שכתוב וילך אברהם כאשר דבר אליו ה' וילך אתו לוט. ואילו תרח לא כתוב [בו וילך, אלא ויצא].

פֿתַח וְאָמַר (איוב לח) וַיִּמְנַע מִרְשָׁעִים אוֹרָם וַיְזַרְע רָמָה תְּשֻׁבָּר. הָאֵי קָרָא אוֹקְמוּהָ, אֲבָל וַיִּמְנַע מִרְשָׁעִים אוֹרָם, דָּא נִמְרוֹד וּבְנֵי דְרִיָּה דִּנְפִק אֲבָרָהֶם מִנִּיָּהּ דִּהְוָה אוֹרָם. וַיְזַרְע רָמָה תְּשֻׁבָּר, דָּא נִמְרוֹד.

תרגום לעברית

פֿתַח וְאָמַר, (איוב לח) וַיִּמְנַע מִרְשָׁעִים אוֹרָם וַיְזַרְע רָמָה תְּשֻׁבָּר. הַפְּסוּק הַזֶּה הִקְיִמוּהוּ, אֲבָל וַיִּמְנַע מִרְשָׁעִים אוֹרָם - זֶה נִמְרוֹד וּבְנֵי דוֹרוֹ שֶׁיִּצְאָ אֲבָרָהֶם מֵהֶם, שֶׁהָיָה אוֹרָם. וַיְזַרְע רָמָה תְּשֻׁבָּר - זֶה נִמְרוֹד.

טקסט הזוהר

דְּבָר אַחֵר וַיִּמְנַע מִרְשָׁעִים אוֹרָם, דָּא תֵּרַח וּבְנֵי בֵיתִיה. אוֹרָם, דָּא אֲבָרָהֶם. הָאִוּר לֹא כְּתִיב אֶלָּא אוֹרָם דִּהְוָה עֲמָהוֹן. וַיְזַרְע רָמָה תְּשֻׁבָּר, דָּא נִמְרוֹד דִּהְוָה מְטָעִי אֲבִתְרִיָּה כָּל בְּנֵי עֲלָמָא, וּבְגִין כֹּךְ כְּתִיב לֶךְ לֶךְ. בְּגִין לְאַנְהָרָא לֶךְ וּלְכָל אֲנָוִן דִּיפְקוֹן מִינָּךְ מִכָּאן וְלִהְלָאָה.

תרגום לעברית

דְּבָר אַחֵר וַיִּמְנַע מִרְשָׁעִים אוֹרָם - זֶה תֵּרַח וּבְנֵי בֵיתוֹ. אוֹרָם - זֶה אֲבָרָהֶם. לֹא כְּתוּב הָאִוּר אֶלָּא אוֹרָם, שֶׁהָיָה עֲמָהֶם. וַיְזַרְע רָמָה תְּשֻׁבָּר - זֶה נִמְרוֹד, שֶׁהָיָה מְטָעָה אַחֲרֵיוֹ אֶת כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, וּמִשּׁוּם כֹּךְ כְּתוּב לֶךְ לֶךְ, כְּדֵי לְהָאִיר לֶךְ וּלְכָל אוֹתָם שֶׁיִּצְאוּ מִמֶּךָ מִכָּאן וְלִהְלָאָה.

טקסט הזוהר

תו פֿתַח וְאָמַר, (איוב לז) וַעֲתָה לֹא רָאוּ אוֹר בְּהִיר הוּא בְּשַׁחֲקִים וְרוּחַ עֲכָרָה וְתַטְהֵרֶם. וַעֲתָה לֹא רָאוּ אוֹר, אֵימַתִּי, בְּשַׁעֲתָא דְאָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא לְאַבְרָהֶם לֶךְ לֶךְ מֵאַרְצָךְ וּמִמּוֹלֶדְתְּךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ. בְּהִיר הוּא בְּשַׁחֲקִים. דְּבַעָא קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא לְאַדְבָּקָא לִיָּה

לְאַבְרָהָם בְּהִיוּ אֹר דְּלַעִילָא וּלְאַנְהָרָא תַמְזָן. וְרוּחַ עֲבָרָה וּתְטַהֲרֵם. דְּהָא לְכַתֵּר תְּבוּ
בְּתִיבְכֶתָא תֵּרַח וְכָל בְּנֵי בֵיתָהּ (נ'א: וְכָל בְּנֵי מֵאֲתִיה). בְּנֵי בֵיתָהּ (נ'א: בְּנֵי מֵאֲתִיה)
דְּכְתִיב וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחֶרֶן. תֵּרַח, דְּכְתִיב וְאֵתָהּ תָּבֵא אֶל אֲבוֹתֶיהָ בְּשָׁלוֹם וְגו'.

תרגום לעברית

עוד פתח ואמר, (שם לז) ועתה לא ראו אור בהיר הוא בשחקים ורוח עברה ותטהרם.
ועתה לא ראו אור - מתי? בשעה שאמר הקדוש ברוך הוא לאברהם לה לה מארצה
וממולדתה ומבית אביה. בהיר הוא בשחקים - שרצה הקדוש ברוך הוא להדביק את
אברהם באור שהוא שלמעלה ולהאיר שם. ורוח עברה ותטהרם - שהרי אחר כך שבו
בתשובה תרח וכל בני ביתו [נ'א: וכל בני עירו]. בני ביתו [נ'א: בני עירו], שכתוב
ואת הנפש אשר עשו בחרן. תרח, שכתוב ואתה תבוא אל אבותיה בשלום וגו'.

טקסט הזהר

וַיֵּלֶךְ אַבְרָם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵי יְיָ. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר תָּא חֲזִי, דְּהָא לָא כְּתִיב וַיֵּצֵא אַבְרָם
כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵי יְיָ. אֵלָא וַיֵּלֶךְ. כְּמָא דְאֵתָהּ אָמַר לָהּ לָהּ, דְּהָא יִצְיָאָה בְּקִדְמִיתָא עֲבָדוּ
דְּכְתִיב וַיֵּצְאוּ אֹתָם מֵאוּר כַּשְׁדִּים לְלֶכֶת אֶרֶץ כְּנָעַן, וְהִשְׁתָּא כְּתִיב וַיֵּלֶךְ וְלָא כְּתִיב
וַיֵּצֵא.

תרגום לעברית

וַיֵּלֶךְ אַבְרָם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵי ה'. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, בָּא רָאָה, שְׁהָרִי לָא כְּתוּב וַיֵּצֵא אַבְרָם
כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵי ה', אֵלָא וַיֵּלֶךְ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר לָהּ לָהּ, שְׁהָרִי בְּרִאשׁוֹנָה עָשׂוּ יִצְיָאָה,
שְׁכְּתוּב וַיֵּצְאוּ אֹתָם מֵאוּר כַּשְׁדִּים לְלֶכֶת אֶרֶץ כְּנָעַן. וְעַכְשָׁיו כְּתוּב וַיֵּלֶךְ, וְלָא כְּתוּב
וַיֵּצֵא.

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵינוּ, דַּאֲבָטַח לִיָּה בְּכָל־הוּ הַבְּטָחוֹת. וַיֵּלֶךְ אֹתוֹ לוֹט, דַּאֲתַחֲבַר עֲמִיָּה בְּגִין לְמִילָהּ מַעֲוָבָדוּי, וְעַם כָּל דָּא לֹא אֹלִיָּה כּוֹלִי הָאִי. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר זָכַאִין אֲנֹנִי צְדִיקָא דְאֹלִפִי אֲרַחֲוִי דְקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא בְּגִין לְמִיָּהּ בְּהוּ וּלְדַחֲלָא מְנִיָּה מִהֵוּא יוֹמָא דְדִינָא דִּזְמִין בַּר נָשׁ לְמִיָּהּ דִּינָא וְחֻשְׁבָּנָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא.

תרגום לעברית

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵינוּ ה' - שֶׁהַבְּטִיחַ לוֹ אֶת כָּל הַהַבְּטָחוֹת. וַיֵּלֶךְ אֹתוֹ לוֹט - שֶׁהִתְחַבֵּר עִמּוֹ כְּדִי לְלַמֵּד מִמַּעֲשָׂיו, וְעַם כָּל זֶה לֹא לְלַמֵּד כָּל זֶה. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אֲשֶׁרִי הַצְדִּיקִים שְׁלֹמֵדִים דְּרַכֵּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּדִי לְלַכֵּת בָּהֶם וּלְיָרָא מִמֶּנּוּ מַאוּתוֹ יוֹם הַדִּין שְׁעֵתִיד אָדָם לָתֵת דִּין וְחֻשְׁבּוֹן לְקְדוֹשׁ - בְּרוּךְ-הוּא.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ע"ט ע"א) ◆

טקסט הזוהר

פִּתַּח וְאָמַר, (אִיּוֹב לז) בְּיַד כָּל אָדָם יִחְתּוֹם לְדַעַת כָּל אֲנָשִׁי מַעֲשָׂהוּ הָאִי קָרָא אוֹקְמוּהָ. אֲבָל

תרגום לעברית

פִּתַּח וְאָמַר, (אִיּוֹב לז) בְּיַד כָּל אָדָם יִחְתּוֹם לְדַעַת כָּל אֲנָשִׁי מַעֲשָׂהוּ. הַפְּסוּק הַזֶּה בְּאֵרוּהוּ. אֲבָל בֹּא רֵאָה, בַּיּוֹם הַהוּא שְׁנַשְׁלָמִים יָמֵי הָאִישׁ לְצֵאת מִן הָעוֹלָם, הַיּוֹם הַהוּא שְׁהַגּוֹף נִשְׁכָּר וְהַנֶּפֶשׁ רוֹצָה לְהַפְרִיד מִמֶּנּוּ, אֲזַי נִתְּנָת רְשׁוֹת לְאָדָם לְרֵאוֹת מַה שְּׁלֹא הִיָּתָה לוֹ רְשׁוֹת לְרֵאוֹת בְּזִמְנֵי שְׁהַגּוֹף שְׁלֵט וְעָמַד עַל בְּרִיּוֹ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

